

## 336

## ZARZĄDZENIE Nr 154 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 31 lipca 1958 r.

w sprawie wynagrodzenia sołtysów za inkaso podatków i innych należności finansowych od mieszkańców wsi.

Na podstawie § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 marca 1958 r. w sprawie zasad i trybu wyborów, zakresu działania oraz praw i obowiązków sołtysa (Dz. U. Nr 15, poz. 67 i Nr 48, poz. 237) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wynagrodzenie sołtysów z tytułu inkasa podatków i innych należności finansowych od mieszkańców wsi — z wyjątkiem należności z tytułu funduszu gromadzkiego — nie może przekroczyć średnio:

- 1) w województwach: bydgoskim, gdańskim, katowickim, krakowskim, opolskim, poznańskim i rzeszowskim — 1,5‰,
- 2) w województwach: łódzkim, lubelskim, wrocławskim i zielonogórskim — 2‰,
- 3) w województwach: kieleckim, olsztyńskim, szczecińskim i warszawskim — 2,5‰,
- 4) w województwach: białostockim i koszalińskim — 3‰

zainkasowanych przez sołtysów kwot objętych inkasem oraz bezpośrednich dobrowolnych wpłat z terenu wsi z tytułu podatku gruntowego, Państwowego Funduszu Ziemi, składki na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe oraz równoważnika pieniężnego za nie wykonane dostawy obowiązkowe.

2. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej określa średni procent wynagrodzenia sołtysów dla poszczególnego powiatu w ten sposób, aby średni procent wynagrodzenia sołtysów dla wszystkich powiatów województwa nie przekroczył średniej granicy wynagrodzenia ustalonego w ust. 1.

3. Prezydium powiatowej rady narodowej określa procent wynagrodzenia dla poszczególnego sołtysa w ten sposób, aby średni procent wynagrodzenia dla wszystkich sołtysów w powiecie nie przekroczył średniej granicy wynagrodzenia, ustalonego dla powiatu przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

4. Wysokość wynagrodzenia sołtysów z tytułu inkasa należności funduszu gromadzkiego określają gromadzkie rady narodowe. Górna granica tego wynagrodzenia nie może przekroczyć 3‰ wpłacanych kwot.

§ 2. Obliczenia wynagrodzenia sołtysa z tytułu inkasa dokonuje się raz w miesiącu na podstawie:

- 1) dowodów wpłat zainkasowanych przez sołtysów kwot,
- 2) danych o wpłatach z tytułu podatku gruntowego, Państwowego Funduszu Ziemi, składki na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe oraz równoważnika pieniężnego za nie wykonane dostawy obowiązkowe, dokonanych z terenu wsi bezpośrednio przez dłużników do kasy gromadzkiej rady narodowej lub wydziału finansowego prezydium powiatowej rady narodowej albo inspektoratu powiatowego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń.

§ 3. Sołtys, który przed wybraniem go na stanowisko był inkasentem podatkowym, jest obowiązany w okresie wypowiedzenia umowy o pracę w charakterze inkasenta nadal pełnić czynności dotychczasowe nie tylko na terenie swej wsi, ale także w pozostałych wsiach należących do gromady — do czasu rozpoczęcia w tych wsiach inkasa przez soł-

tysów. Otrzymuje on w okresie wypowiedzenia wynagrodzenie według zasad określonych w § 1 oraz różnicę między dotychczasowym średnim wynagrodzeniem a wynagrodzeniem soltysa z tytułu inkasa.

§ 4. Traci moc zarządzenie nr 89 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 maja 1958 r. w sprawie wynagrodzenia sol-

tysów za inkaso podatków i innych należności finansowych od mieszkańców wsi (Monitor Polski Nr 34, poz. 192).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz